

Список використаних джерел:

1. Биков В. Ю. Теоретико-методологічні засади моделювання навчального середовища сучасних педагогічних систем / В. Ю. Биков // Інформаційні технології і засоби навчання : зб. наук.праць. – К. :Атіка, 2005. – С. 5–15.
2. Бочар І. Ю. Методичні аспекти підготовки фахівців інженерно-педагогічного напрямку до використання ADOBE PHOTOSHOP CS5 у редакційно-видавничих системах / І. Ю. Бочар // Комп'ютерно-інтегровані технології : освіта, наука, виробництво : науковий журнал. – Луцьк : Вид-во ЛНТУ. – 2011. – С. 23–30.
3. Ставицька І. В. Інформаційно-комунікаційні технології в освіті. [Електронний ресурс] / Режим доступу : <http://confesp.fl.kpi.ua/node/1103>. – Загол. з екрану. – Мова укр.
4. Триус, Ю. В. Організаційні й технічні аспекти використання систем мобільного навчання // Ю. В. Триус, В. М. Франчук, Н. П. Франчук / Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 2. Комп'ютерно-орієнтовані системи навчання : Зб. наук. праць / Педрада. – К. : НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2011. – № 12(19). – С. 53–62.

Потарська О.А.

студентка,

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

**ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ПЕДАГОГА –
ПЕРЕДУМОВА РОЗВИТКУ ТВОРЧОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ
МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА**

Професійна компетентність учителя – інтеграційна система професійно-значущих особистісних якостей, набутих педагогом як у процесі загальної та спеціальної освіти, так і на основі саморефлексії практичного досвіду, що забезпечують високий рівень професійної педагогічної діяльності. Під високим рівнем професійної педагогічної діяльності науковцями (Н.Є. Колесник, В.Є. Литньова, Т.В. Наумчук, В.Павленко, Т. Равлюк, та ін.) розуміється її ефективність, що відповідає рівню сучасної науки і вимогами сьогодення.

Оскільки однією з вимог, що висувається українським соціумом перед освітою і педагогом є розвиток творчої індивідуальності дитини, то постає проблемним питання про визначення домінуючих педагогічних впливів.

Теоретичний аналіз психолого-педагогічної літератури дозволив виділити п'ять критеріїв професійної компетентності, зокрема, вчителя початкових класів: загальнокультурний, загально-професійний, комунікативний, особистісний та критерій саморозвитку і самоосвіти [4].

Дійсно, успішне навчання в початковій школі можливо тільки в тому випадку, якщо вчитель повно і глибоко володіє змістом навчальних предметів на рівні сучасної науки, а також, якщо це зміст відібран учителем в чіткій відповідності з поставленою метою.

Науковцями, (зокрема І. Волощук) установлені показники педагогічної компетентності вчителя відносно окреслених загально-професійних критеріїв. А саме: володіння змістом навчальних дисциплін; володіння найсучаснішими технологіями навчання та виховання; знання і реальна здатність враховувати фактори, що забезпечують успішність педагогічної діяльності; комунікативна культура [3].

Розвиток індивідуальності дитини, починаючи з самого раннього віку, ефективно відбувається лише у творчій діяльності, і, перш за все в діяльності, що передбачає творче спілкування. Так деякі дослідники (зокрема, Н. Лисенко) вказують, що саме фольклор є самостійною цілісною художньою системою зі своїми закономірностями розвитку, де естетичне ставлення до дійсності розкривається тільки в процесі живого виконання і творчості.

Як відомо, професія вчителя належить до групи професій в системі «людина – людина» (Е. А. Климов), тому центральною складовою педагогічної діяльності є спеціально організоване спілкування. Інтерес до світу дитинства, потреба в спілкуванні з дітьми є необхідною передумовою професійного самовизначення вчителя. Ця потреба часто проявляється в прагненні бути наставником малюків, передавати їм необхідний інтелектуальний і моральний досвід, у бажанні опікуватися і піклуватися про них. Адже дитина молодшого шкільного віку ще не завжди самостійна і самодостатня [1].

Якість професійної педагогічної діяльності, як і будь-якої іншої діяльності, багато в чому визначається тими властивостями, якими володіє її фахівець. Для успішної роботи педагогу необхідно володіти безліччю різноманітних особистісних властивостей і якостей. Нині навіть склався підхід до класифікування професійно значущих якостей педагога [2].

Вивчення і аналіз педагогічної практики доводять, що професійний потенціал вчителя не може бути сформований раз і назавжди. Професійне вдосконалення в процесі накопичення досвіду практичної діяльності має здійснюватися на основі критичного і вимогливого ставлення педагога до себе і до своєї роботи. Постійне особистісне та професійне зростання в ідеалі виступає як невід'ємна риса професіоналізму вчителя [4].

Отже, головним завданням освіти стає сьогодні не стільки оволодіння певною обсягом знань, скільки розвиток творчого мислення школярів, формування вмінь і навичок самостійного пошуку, аналізу та оцінки інформації, самоактуалізації, самоствердження і самореалізації творчих здібностей. А саме з раннього віку, зокрема, з школи першого ступеня, починається процес становлення творчої особистості і тому дуже важливо правильно організувати цей процес [3].

Відтак актуалізується здатність педагога до розвитку творчої індивідуальності дитини вже в умовах навчально-виховного процесу початкової школи. За нашими багаторічними педагогічними спостереженнями саме тут і відбувається найбільш ефективний особистісний вплив творчого педагога на розвиток творчої індивідуальності школяра. Педагогічна наука (Н. Бібік, О. Савченко, Л. Хомич та ін.) пояснюють це явище сензитивністю вікового періоду дитини, а також незаперечністю авторитета для неї саме першого вчителя – фахівця.

Не менш важливо навчити дітей усвідомлено використовувати свої здібності, схильності та відповідного виду діяльності задля більш ефективного саморозвитку, самовизначення та самоздійснення. З поглибленням наукових уявлень про технології стимулювання вчителем процесу становлення творчої індивідуальності молодшого школяра ми і пов'язуємо перспективи подальших досліджень.

Список використаних джерел:

1. Гекало Л. Розвиток творчого потенціалу педагога // Перша всеукраїнська газета для першого вчителя // «Початкова освіта». – 2014. – № 10. – С. 43-49.
2. Павленко В. Креативність учителя як чинник розвитку педагогічної творчості // Формування дидактичної компетентності педагогів дошкільної та початкової освіти: збірник науково-методичних праць / за заг. ред. В.Є. Литнєва, Н.Є. Колесник, Т.В. Наумчук. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2015. – С. 145-150.
3. Равлюк Т. Діагностика та раннє виявлення творчих здібностей учнів. Вісник Львів. ун-ту. Серія педагогічна. – 2005. – Вип. 20. – С. 112-118.
4. Хворостовська Н.В. Розвиток комунікативних умінь у процесі вивчення курсу «Основи педагогічної майстерності»/ Формування дидактичної компетентності педагогів дошкільної та початкової освіти: збірник науково-методичних праць / за заг. ред. В.Є. Литнєва, Н.Є. Колесник, Т.В. Наумчук. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2015. – С. 81-84.

Пуйто А.І.

магістрант,

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

ЗДАТНІСТЬ ПЕДАГОГА ДО СУПРОВОДУ ПРОЦЕСУ РОЗВИТКУ ЗАГАЛЬНОПЕДАГОГІЧНИХ УМІНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛІВ ЯК СКЛАДОВА ЙОГО ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Стаття націлена на систематизацію наукових підходів і універсалізацію визначення сутності поняття педагогічної компетентності вчителя, характеристику її особливостей в умовах молодшої школи. На підставі найбільш ґрунтовних наукових праць було виокремлено основні змістовні ознаки, які обумовлюють сутність аналізованого поняття. Зважаючи на існуючі наукові підходи та сучасні вимоги до педагогічної компетентності вчителя запропоновано авторське трактування, яке розширює теоретичну базу стосовно вказаного питання. Здійснено аналіз особливостей та критеріїв сформованості педагогічної компетентності вчителя молодшої школи.

Ключові слова: педагогічна компетентність вчителя, початкова школа, освіта, професійність, сформованість, критерій, показник, компетентісний підхід, педагогічна діяльність, загальнопізнавальні уміння.

У сучасну «епоху знань» стратегія розвитку вітчизняної освіти лежить у площині використання резервів особистісно професійного впливу вчителя, готового до компетентного вирішення професійних завдань, застосування інноваційних методик в навчальному процесі.

Питання розвитку і впровадження компетентісного підходу висвітлювалися В.О. Адольфом, В.І. Бабейко, Т.Г. Браже, Л. Ващенком, П.Я. Гальперінім, В.В. Давидовим, Е.Ф. Зеєром, І.О. Зімнею, Н.В. Кузьминою, А.К. Марковою, В.І. Масловим, В.О. Сластенінім, В.В. Серіковим, А.В. Хуторським, В.Д. Шадриковим, І.С. Якиманською, тощо. Завдяки проведених досліджень сформувалися концептуальні основи теорії компетентісного підходу. Ми поставили за мету вивчити деякі аспекти проблеми, пов'язаної педагогічною компетентністю вчителя початкової